

Wmo-verordening Haarlemmermeer 2013

Toelichting

Inhoud

Aanleiding.....	3
Hoofdstuk 1 Algemene Begripsbepalingen.	4
Hoofdstuk 2 Resultaatgerichte compensatie	4
Hoofdstuk 3 De aanvraag voor ondersteuning.....	5
Hoofdstuk 4 Beoordeling van de te bereiken resultaten	5
Hoofdstuk 5 Verstrekkingen in natura	13
Hoofdstuk 6 Bepalingen.....	14
Hoofdstuk 7 Slotbepalingen.....	16

Aanleiding

De Wmo-verordening Haarlemmermeer 2013 is een geheel herziene versie van de verordening uit 2011. In de nieuwe verordening is consequent het gedachtegoed van de kanteling doorgevoerd: uitgaan van eigen kracht, resultaatgericht in plaats van claimgericht, oplossingsgericht in plaats van voorzieningengericht. In de verordening wordt het afwegingskader waarbij de eigen kracht voorop staat geëxpliciteerd. Deze afwegingsmethodiek wordt bij elk resultaat systematisch gebruikt.

De verordening is ingedeeld op basis van te bereiken resultaten in plaats van te verstrekken voorzieningen, zoals bij alle voorgaande Wmo verordeningen nog het geval was. Een resultaat kan soms ook op een andere wijze bereikt worden dan met een individuele voorziening. Deze verordening richt zich echter op dat deel van de maatschappelijke ondersteuning die op individuele basis aan iemand wordt verstrekt.

De belangrijkste veranderingen ten opzichte van de vorige verordening zijn:

- Het expliciteren van het afwegingskader voor het beoordelen of een individuele voorziening nodig is, danwel het resultaat op een andere wijze kan worden bereikt
- De indeling op resultaten in plaats van op voorzieningen
- Het toevoegen van resultaten die gericht zijn op de lichte begeleiding
- Het expliciteren van de positie van de mantelzorger
- Het in overeenstemming brengen van de verordening met de recente jurisprudentie (geen inkomensgrenzen, schrappen van een aantal afwijzingsgronden, sterke nadruk op eigen onderzoek en een op de belanghebbende gerichte motivatie van de beslissing)

Verder worden in deze verordening minder zaken in detail geregeld. Er wordt meer ruimte voor maatwerk gecreëerd. Waar nodig volgt uitwerking in de beleidsregels.

Overwegingen

Hierin wordt de begrenzing van de verordening aangeduid. De verordening richt zich in het bijzonder op die zaken die door middel van een individuele voorziening worden geregeld. Een ondersteuningsvraag kan ook geheel of gedeeltelijk op andere wijzen worden opgelost.

Hoofdstuk 1 Algemene Begripsbepalingen.

Art 1 Begripsomschrijvingen

De meeste begrippen spreken voor zich. De volgende begrippen vragen wat meer aandacht.

Algemeen gebruikelijk en algemeen gebruikelijke voorziening

De begrippen algemeen gebruikelijke voorziening en algemeen gebruikelijk duiden een in het kader van deze verordening wezenlijk onderscheid aan. Een algemeen gebruikelijke voorziening is een product of dienst die voor iedereen te verkrijgen en door mensen zonder beperking gebruikt wordt. Een goed voorbeeld is de elektrische fiets. Een algemeen gebruikelijke voorziening hoeft niet voor iedereen algemeen gebruikelijk te zijn, dat wil zeggen te passen in ieders uitgavenpatroon.

Collectieve voorzieningen

Dit begrip wordt op dit moment gebruikt om een individuele voorziening aan te duiden waar meerdere mensen tegelijkertijd gebruik van kunnen maken, zoals bijvoorbeeld de Regiotaxi of de groepsgewijze dagbesteding. Eerder werden met de collectieve voorzieningen ook de welzijnsvoorzieningen bedoeld. Die vallen nu onder het begrip algemene voorzieningen.

Hoofdstuk 2 Resultaatgerichte compensatie

Art 2 De te bereiken resultaten

1. De resultaten zijn geordend naar de vier resultaatgebieden uit de Wet, te weten:
  - een huishouden kunnen voeren,
  - zich kunnen verplaatsen in en om de woning,
  - zich lokaal kunnen verplaatsen, en
  - sociale verbanden kunnen aangaan.

Dit laatste resultaat is in de wet voluit: medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan. In het kader van de lichte begeleiding is onder “een huishouden kunnen voeren” toegevoegd: “de dagelijks noodzakelijke activiteiten rond het voeren van een huishouden kunnen verrichten” en bij sociale verbanden aan kunnen gaan “een ingevulde dag hebben”.

2. Mantelzorg vol kunnen houden is als afzonderlijk resultaat toegevoegd. Dit resultaat laat zich niet onderbrengen onder een van de vier eerder genoemde resultaatgebieden in de wet, maar speelt bij het beoordelen van de vraag of en hoeveel individuele ondersteuning nodig is, wel een belangrijke rol. Door het opnemen van dit resultaat wordt de positie van mantelzorgers verankerd in de verordening. Mantelzorg vol kunnen houden heeft een wat bijzondere positie omdat er sprake is van een afgeleid recht (zie art 15).

Dit wil zeggen dat de mantelzorger niet zelfstandig recht heeft op een individuele voorziening. De ondersteuningsbehoefte van de mantelzorger wordt gezien in het licht van degene die verzorgd wordt. Die wordt als belanghebbende gezien, ook al komen de uren hulp bij het huishouden vooral de mantelzorger ten goede.

Hoofdstuk 3 De aanvraag voor ondersteuning.

In dit artikel wordt op hoofdlijnen het proces rond een aanvraag voor ondersteuning omschreven.

Art 3 De aanvraag

1. Het verzoek om een aanvraag in te dienen kan op verschillende manieren gebeuren. Cliënten zullen worden aangemoedigd eerst het verzoek te doen en daarna pas een aanvraag in te dienen. Eerst wordt een gesprek gevoerd over wat de aard van het probleem is om daarna te bepalen wat er aangevraagd moet worden.

2. Een aanvraag is pas een aanvraag als die schriftelijk is ingediend. Dat kan rechtstreeks, maar dat kan ook nadat er een gesprek heeft plaatsgevonden. Als van het gesprek een verslag wordt gemaakt kan dat verslag, mits ondertekend door de aanvrager, ook als aanvraag dienen.

3. In de gekantelde werkwijze is het gesprek een essentieel onderdeel van de procedure om na te gaan waar de ondersteuningsvraag uit bestaat. Bij voorkeur vindt dat gesprek plaats voordat een aanvraag wordt ingediend, zodat onnodige aanvragen voorkomen worden. Het gesprek is gericht op vraagverheldering en het verschaffen van informatie van de mogelijkheden. Cliënten mogen op grond van de wet ook rechtstreeks een aanvraag indienen. Na de indiening van de aanvraag vindt zonodig alsnog een gesprek plaats als dat voor het beoordelen van de aanvraag noodzakelijk is (zie ook hoofdstuk 6 artikel 20, lid 1).

In de praktijk zal niet met elke cliënt een uitgebreid gesprek gevoerd te hoeven worden om zicht te krijgen op de ondersteuningsvraag en de benodigde oplossingen, bijvoorbeeld als een cliënt al bekend is. Een cliënt kan zelf echter ook om een gesprek vragen.

Hoofdstuk 4 Beoordeling van de te bereiken resultaten

In dit hoofdstuk wordt het algemene afwegingskader besproken.

Art 4 Het maken van een afweging

1. Bij de beoordeling van de ondersteuningsvraag wordt naar de persoonlijke omstandigheden van de aanvrager gekeken. Dat gaat verder dan het in kaart brengen van de beperkingen. Een van de aspecten waarnaar gekeken wordt is de financiële situatie van de cliënt. Op basis van artikel 4 lid 2 van de Wmo mag het college rekening houden “met de capaciteit van de aanvrager om uit een oogpunt van kosten zelf in maatregelen te voorzien”.

Op basis van jurisprudentie van de Centrale raad van beroep is duidelijk daarbij geen vaste inkomensgrenzen mogen worden gehanteerd. Dat verhoudt zich niet met maatwerk. Er moet naar de situatie van de betrokkenen worden gekeken.

2. In het afwegingskader wordt duidelijk dat voordat overgegaan wordt tot het toekennen van een individuele voorziening afgewogen moet worden of het resultaat niet op een andere wijze kan worden bereikt. Systematisch wordt nagegaan
- a. wat iemand zelf kan (eigen kracht)
  - b. wat huisgenoten voor elkaar kunnen of horen te doen (protocol gebruikelijke zorg)
  - c. wat men met behulp van zijn sociaal netwerk kan (buren, vrienden, familie)
  - d. wat met algemene voorzieningen, zoals welzijnsvoorzieningen, kan worden opgelost
  - e. wat met (wettelijke) voorliggende voorzieningen, zoals bv de ziektekostenverzekering kan worden geregeld, en
  - f. wat kan worden geregeld met algemeen gebruikelijke voorzieningen, die ook voor de persoon in kwestie algemeen gebruikelijk zijn.

Sub f is belangrijk in het kader van de afweging van de financiële mogelijkheden van een belanghebbende. Als een oplossing ook gevonden kan worden met gebruik maken van algemeen gebruikelijke voorzieningen zoals een elektrische fiets, wordt wel getoetst of de aanschaf daarvan tot de financiële mogelijkheden van de belanghebbende behoort.

3. Het algemene afwegingskader wordt in de beleidsregels voor de verschillende resultaten verder uitgewerkt. Deze beleidsregels worden door het college vastgesteld en zijn daarmee eenvoudiger aan te passen dan de verordening.

4. Bij de beoordeling van een aanvraag is uitsluitend relevant of iemand woonachtig is in Haarlemmermeer en niet of de belanghebbende daar is ingeschreven.

5. Een oplossing van ondersteuningsvraag kan uit meer bestaan dan een individuele voorziening, of zelfs geen individuele voorziening bevatten. Het arrangement is het geheel van oplossingen voor de ondersteuningsvraag. De status van de oplossingen verschilt. Voor de individuele voorziening wordt een beschikking afgegeven, voor oplossingen in de sfeer van algemene voorzieningen niet. Oplossingen in de sfeer van algemene voorzieningen of voorliggende voorzieningen hebben of de status van een advies of ze vormen de onderbouwing van het niet toekennen van een individuele voorziening.

Voorbeeld van een advies: een zwaarbelaste mantelzorger wordt geadviseerd om via het steunpunt mantelzorg eens per week een maatje te regelen, zodat de zorg even overgedragen kan worden. Voorbeeld van een motivering: er worden geen uren hulp bij het huishouden voor de was toegekend, omdat er een was- en strijkservice is.

Art 5 Normaal gebruik kunnen maken van de woning

Onder normaal gebruik van de woning wordt verstaan, dat men kan eten, slapen, zich kan wassen en naar het toilet kan gaan, kinderen kunnen spelen. De daarvoor bestemde ruimtes moeten dus bereikbaar, toegankelijk zijn en aangepast aan iemands beperkingen (bv een laag aanrecht waar de rolstoel onder past).

1. Het aanpassen van de woning richt zich alleen op die vertrekken van een huis, die essentieel zijn voor het normaal gebruik van de woning. Zeer grote huizen worden niet in zijn geheel aangepast.

2. De te verstrekken individuele voorzieningen richten zich dus op het bereikbaar, toegankelijk en bruikbaar maken van de woning. Het kan gaan om kleine woningaanpassingen, zoals een drempelhulp en een automatische deuropener, tot grote woningaanpassingen door het aanbouwen van ruimtes, het aanpassen van de badkamer en de keuken etc.

3-4. In deze leden wordt het primaat van verhuizen beschreven. Als een woningaanpassing duurder is dan het bedrag dat als verhuiskostenvergoeding uitgekeerd wordt, wordt eerst gekeken over er niet binnen een jaar tijd verhuisd kan worden. De hoogte van de verhuiskostenvergoeding wordt jaarlijks in het Besluit bekend gemaakt.

5. De bepalingen zijn gericht op het omschrijven van de eigen verantwoordelijkheid van de belanghebbende bij woningaanpassingen. Een woning wordt niet aangepast als de belanghebbende uit eigen keuze van een geschikte naar een niet geschikte woning is verhuisd, zonder dringende redenen. Of als iemand gekozen heeft voor een ongeschikte woning, terwijl een geschikte woning beschikbaar was.

Als iemand materialen in de woning gebruikt, waar men niet tegen kan (bijvoorbeeld vloerbedekking bij een astmatische aandoening), dan kan de woning niet op kosten van de gemeente gesaneerd worden.

6. Aan de verhuiskostenvergoeding zijn voorwaarden verbonden. Een verhuiskostenvergoeding wordt niet verstrekt als men voor het eerst zelfstandig gaat wonen. Iedereen zal immers een keer kosten moeten maken voor een eigen woonruimte, ongeacht of men een beperking heeft of niet. Bij de keuze verhuizen of aanpassen wordt ook naar de kosten gekeken.

Als de kosten van de woningaanpassing lager zijn dan de verhuiskostenvergoeding, dan wordt ook geen vergoeding verstrekt. Als men verhuist naar een ongeschikte woning, of een woning die niet het hele jaar bewoond kan worden, bv. een vakantiehuisje, dan wordt ook geen vergoeding verstrekt. Ook dit heeft weer betrekking op de eigen verantwoordelijkheid.

7. Als door een woningaanpassing, bijvoorbeeld door een aanbouw, de waarde van de woning is gestegen en de woning wordt binnen een termijn van 10 jaar verkocht, dan is men verplicht om de verkoop te melden aan het college.

8. Het college kan besluiten tot terugbetaling van een deel van de voor de aanpassing gemaakte kosten. Daarbij wordt rekening gehouden met afschrijving en de al betaalde eigen bijdragen.

9. De regels rond terugbetaling van de aanpassingskosten bij waardevermindering worden geregeld in het Besluit.

10. Niet alle verblijfplaatsen komen voor aanpassing in aanmerking. Het moet gaan om zelfstandige woonruimten waarin men het gehele jaar kan verblijven. Kamers zijn geen zelfstandige wooneenheden en zijn dus uitgesloten. In flatgebouwen of wooncomplexen kunnen ten behoeve van een enkele bewoner bepaalde voorzieningen worden getroffen. Als het echter gaat om wooncomplexen voor ouderen of mensen met een beperking ligt de verantwoordelijkheid daarvoor bij ontwikkelaar of verhuurder.

11. In het algemeen wordt een woning alleen aangepast als de belanghebbende daar ook daadwerkelijk woont, maar als het gaat om kinderen of partners die in een instelling verblijven, kan een woning ook aangepast worden om er voor te zorgen dat het kind of de partner op bezoek kan komen of kan blijven logeren. Alleen de voor het bezoek noodzakelijke ruimtes worden aangepast.

Art 6 Beschikken over een schoongehouden woning

1. Het resultaat richt zich op het schoonhouden van het huis, zoals bijvoorbeeld het stofzuigen, stof afnemen, sanitair en keuken schoonmaken, bedden verschoneren e.d.

2. Bij de bepaling van het aantal toe te kennen uren hulp bij het huishouden wordt gebruikt gemaakt van de Richtlijnen hulp bij het huishouden van de Maatschappelijke Ondernemers groep. Het protocol gebruikelijke zorg is in deze richtlijnen verwerkt. In de beleidsregels is e.e.a. verder uitgewerkt.

3. Bij de bepaling van welke werkzaamheden voor compensatie in aanmerking komen, wordt eerst gekeken naar wat er in het kader van gebruikelijke zorg door huisgenoten kan worden gedaan. Huisgenoten vanaf 18 jaar worden geacht huishoudelijk werk te verrichten. Ook jongere kinderen horen een steentje bij te dragen. Bij de inzet van huisgenoten wordt rekening gehouden met de mantelzorgtaken. Dreigende overbelasting moet worden voorkomen.

4. Bij de beoordeling van de vraag of er hulp bij het huishouden door de gemeente moet worden verstrekt, wordt meer dan bij een niet gekantelde werkwijze rekening gehouden met het feit of iemand eerder een werkster had, danwel dat een werkster binnen iemands levensstijl past. Een individuele voorziening blijft mogelijk, ook voor belanghebbenden die een werkster kunnen betalen. Het toekennen van hulp bij het huishouden als zorg in natura kan bv toch de beste oplossing zijn, bijvoorbeeld omdat een belanghebbende niet meer of moeilijk het opdrachtgeverschap kan vervullen.

Art 7 Noodzakelijke boodschappen voor de primaire levensbehoefte in huis kunnen krijgen en voor maaltijden kunnen zorgen.

1. Dit resultaat richt zich op het zorgen voor de boodschappen, en dan alleen die boodschappen voor het dagelijks levensonderhoud. Dus niet het kopen van kleding, apparatuur of andere benodigdheden in huis. Daarnaast richt het zich op de maaltijdenverzorging; de broodmaaltijd klaarzetten, de warme maaltijd koken, het afruimen en afwassen.

2-4. Voor het verrichten van deze taken kunnen uren hulp bij het huishouden worden toegekend. Dat zal slechts in uitzonderingsgevallen plaats vinden, omdat deze werkzaamheden dikwijls door de huisgenoten verricht kunnen worden in het kader van gebruikelijke zorg. Verder kan dikwijls gebruik gemaakt worden van algemene voorzieningen zoals een vrijwillige boodschappenservice, een bestel- en bezorgservice van de supermarkt, tafeltje dekje e.d.

Art 8: Beschikken over een schone was.

1. Dit resultaat richt zich op het doen van de was, het vouwen en waar nodig strijken, en opbergen van het wasgoed. Kleine reparaties zoals het aanzetten van knopen valt er ook onder.

2-4. Voor deze taken kunnen ook uren hulp bij het huishouden worden toegekend. Daarbij wordt rekening gehouden met de situatie. Bij incontinentieklachten moet er bijvoorbeeld meer gewassen worden en zal dus meer tijd voor de was worden toegekend. Als het resultaat op een andere manier bereikt kan worden, bijvoorbeeld door een huisgenoot die wast of een familielid die de was meeneemt, dan wordt daar eerst naar gekeken. Algemene voorzieningen zoals een was- en strijkservice zijn er nog niet of nauwelijks, maar zodra een dergelijke mogelijkheid er is, wordt daar ook eerst naar gekeken.

Art 9 Het thuis kunnen zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren

1. Het te bereiken resultaat is dat er voor de kinderen in het gezin gezorgd wordt. Dat betekent helpen bij het opstaan, zorgen voor de maaltijden, naar- en van school halen, naar bed brengen e.d. Opvoedondersteuning en thuisbegeleiding vallen niet onder dit artikel. In dit artikel gaat het om het regelen van de zorg voor kinderen als de ouder(s) plotseling uitvallen. Niet om ondersteuning aan ouders die niet over alle benodigde opvoedingsvaardigheden beschikken. Die vorm van begeleiding hoort onder artikel 10.

2. Het zal nooit gaan om volledige overname van de zorg voor kinderen. Er wordt daarom maximaal 40 uur per week zorg toegekend. In afwijking van de andere resultaten gaat het hier per definitie ook om zorg die voor een korte periode (maximaal 3 maanden) wordt gegeven om ouders in staat te stellen een definitieve oplossing te zoeken.

3. Net als bij andere resultaten wordt eerst gekeken wat er via andere oplossingen bereikt kan worden, bijvoorbeeld door inschakeling van het sociaal netwerk, de familie en het gebruik maken van algemene voorzieningen zoals kinderopvang en opvang op school.

Art 10: Het kunnen uitvoeren van de dagelijks noodzakelijke activiteiten

1. Dit resultaat richt zich op alle activiteiten die nodig zijn om een huishouden draaiende te houden: de regie op het huishouden (wanneer moet wat gebeuren?), het opvoeden van de kinderen, het voeren van de administratie en het bijhouden van de post. Dit resultaat is toegevoegd met het oog op de lichte begeleiding die wordt verstrekt. Mensen met beginnende dementie, een lichte verstandelijke beperking, psychische klachten of psychosociale problemen, die geen recht hebben op een ondersteuning op grond van de AWBZ behoren tot de doelgroep. Ook de bepaalde ondersteuning van ontregelde huishoudens valt hieronder.

2. Om het resultaat te bereiken kunnen begeleidingsuren worden toegekend, in te zetten voor bijvoorbeeld het oefenen en trainen van (opvoeding)vaardigheden, of voor het samen uitvoeren van de werkzaamheden zoals de administratie en de post. De ondersteuning kan ook in de vorm van de zwaardere vorm van hulp bij het huishouden worden gegeven (HH3). De ondersteuning kan kortdurend zijn, maar ook een min of meer structureel karakter hebben.

3-4. Eerst wordt nagegaan of het resultaat ook op een andere wijze bereikt kan worden. Ook hier wordt eerst nagegaan wat in eigen kring kan worden opgelost en vervolgens wat er met algemene voorzieningen zoals het maatschappelijk werk en vrijwillige dienstverlening op het terrein van maatschappelijke ondersteuning kan worden geregeld. Zijn die mogelijkheden voorhanden en geschikt voor de situatie van de cliënt, dan wordt geen individuele voorziening toegekend.

Art 11 Zich verplaatsen in en om de woning

1. Bij dit resultaat gaat het erom dat iemand zich in huis kan verplaatsen en de verschillende vertrekken kan bereiken om daar te doen wat nodig is, dwz normaal gebruik van de woning te maken. Daarmee worden ook de tuin en het balkon bedoeld. Ook het bereikbaar maken van gemeenschappelijke ruimtes van woongebouwen en flats vallen binnen dit resultaat.

2. Als andere hulpmiddelen zoals een stok of een rollator niet toereikend zijn om zich goed en veilig door de woning te verplaatsen, wordt een rolstoel toegekend. Andere hulpmiddelen die ook gericht zijn op het verplaatsen in de woning, zoals een tillift of een traplift worden gezien als woningaanpassingen, omdat ze aan de muur of het plafond worden bevestigd. Ze vallen onder het resultaat "normaal gebruik kunnen maken van de woning".

3-4; Als van andere mogelijkheden, zoals het lenen van een rolstoel uit een rolstoelpool gebruik kan worden gemaakt, dan wordt geen individuele voorziening toegekend.

Art 12 Zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel

1. Het in dit artikel beoogde resultaat is dat mensen de deur uit kunnen voor de dagelijkse activiteiten op de kortere en de wat langere afstand binnen de eigen regio, zoals boodschappen kunnen doen, de kinderen naar school brengen, de huisarts bezoeken etc. Woon-werkverkeer valt daarbuiten. Over het algemeen wordt voor de compensatieplicht een afstand van 5 openbaar vervoerzones aangehouden. De straal van 5 OV zones bepaalt dus de regio. Vervoer over een grotere afstand wordt geregeld via Valys. De regels zijn uitgewerkt in de beleidsregels.

2. Ten behoeve van vervoer kunnen verschillende individuele voorzieningen verstrekt worden zoals een scootmobiel, een driewiel fiets, een handbike etc al naar gelang het meest passend is in de situatie van de belanghebbende. Ook collectief vraagafhankelijk vervoer zoals de Meertaxi behoort tot de mogelijkheden.

3. Het vervoersvraagstuk kan soms ook met algemene voorzieningen opgelost worden, zoals een ANBO-bus of een scootmobielpool. In dit lid wordt bij de alternatieven voor een individuele voorziening ook het collectief vervoer benoemd. Dit is zoals blijkt uit de definitie ook een individuele voorziening. Om met korting van het collectief vervoer gebruik te mogen maken moet een individuele aanvraag worden ingediend.

4. De compensatieplicht wordt begrensd op het vervoer in de directe omgeving, dwz het gebied binnen de straal van 5 OV zones. Daarop kan een uitzondering worden gemaakt als vereenzaming dreigt omdat familie of vrienden net buiten dit gebied wonen en niet zelf kunnen reizen.

5. De compensatieplicht wordt begrensd op 2000 km. Dat is de afstand die maximaal met korting, dat wil zeggen tegen het reguliere OV tarief, met het collectief vervoer gereisd mag worden in de eigen regio. Als de vervoersbehoefte lager is, kan ook een lager aantal kilometers toegekend worden.

6. Als andere oplossingen geen soulaas bieden kan de eigen auto aangepast worden of kan een aangepaste auto verstrekt worden. Het gaat in het algemeen om uitzonderingsgevallen waarbij de persoon in kwestie geen gebruik van het collectief vervoer kan maken.

7 sub a. Een individuele voorziening wordt niet toegekend als er andere mogelijkheden zijn, waaronder het collectief vervoer.

Art 13 De mogelijkheid hebben om contacten te hebben met medemensen een deel te nemen aan maatschappelijke activiteiten.

1. Bij dit resultaat draait het om het kunnen meedoen aan diverse maatschappelijke activiteiten, zoals sportieve of culturele activiteiten, cursussen, theater, concert of filmbezoek, vereniging leven, politieke activiteiten, kerkbezoek etc. Deze activiteiten stellen mensen in staat anderen te ontmoeten en sociale relaties aan te gaan. Het gaat om het kunnen bereiken van de activiteiten en het zelf mee kunnen doen aan bepaalde activiteiten. Voor het bereiken van de activiteiten is vervoer nodig. In die zin overlapt dit resultaat met het vorige.

Het zich lokaal kunnen verplaatsen, maakt het mogelijk om deel te nemen aan maatschappelijke activiteiten. Het zelf meedoen aan activiteiten vergt meer. Om te kunnen sporten is bijvoorbeeld een sportrolstoel nodig. Veel andere hulpmiddelen en diensten om mee te kunnen doen aan maatschappelijke activiteiten, zoals een loop of doventolk worden op dit moment op grond van andere regelingen betaald (ziektekostenverzekering, AWBZ) en vallen door deze voorliggende voorzieningen niet onder de compensatieplicht van de Wmo.

2. Voor wat betreft het vervoer wordt in eerste instantie verwezen naar de mogelijkheden die art 12 biedt (zich lokaal kunnen verplaatsen per vervoermiddel).

3. Voor het meedoen aan sportieve activiteiten, waaraan zonder hulpmiddel niet meegedaan kan worden, kan een individuele voorziening in de vorm van een financiële tegemoetkoming beschikbaar worden gesteld, te besteden aan een sportrolstoel of een ander aangepast hulpmiddel. De wensen en behoeften op bijvoorbeeld sportief terrein zijn zo divers, dat er geen standaard aanbod in het natura assortiment te realiseren is.

4. Ook voor het meedoen aan andere dan sportieve activiteiten kan een financiële tegemoetkoming toegekend worden om een noodzakelijk hulpmiddel aan te schaffen.

5. Voor wat betreft het vervoer wordt eerst beoordeeld of met de mogelijkheden die in artikel 12 aan de orde zijn geweest, zowel algemene voorzieningen (ANBO-bus o.i.d.) als individuele voorzieningen zoals collectief vervoer, scootmobiel of aangepaste fietsen e.d. het resultaat kan worden bereikt.

6. Het is mogelijk dat in bepaalde gespecialiseerde sportcentra toch een aantal hulpmiddelen beschikbaar zijn voor sporters met een beperking. De bruikbaarheid daarvan wordt als eerste beoordeeld.

7. Er wordt geen individuele voorziening toegekend als het resultaat ook op een andere wijze kan worden bereikt.

Art 14 Een ingevulde dag hebben

1. In het kader van de lichte begeleiding die de gemeente als individuele voorziening toekent is dit resultaat opgenomen. Het beoogde resultaat is dat mensen door een daginvulling ritme in hun leven houden. Daarmee wordt achteruitgang van functies of van de persoonlijke situatie voorkomen. Soms is door de begeleiding verbetering van de situatie mogelijk. In veel gevallen zal stabilisatie van iemands situatie het hoogst haalbare zijn, bijvoorbeeld bij mensen met dementie of mensen met een chronisch psychisch probleem.

2. Er kan een individuele voorziening worden toegekend in de vorm van groepsbegeleiding voor maximaal 6 dagdelen.

3. Er zijn divers andere algemene vormen van dagbesteding zoals vrijwilligerswerk of inlopen bij welzijnsvoorzieningen. De bruikbaarheid daarvan wordt als eerste beoordeeld.

4. Als er algemene voorzieningen zijn die de persoon mogelijkheden geven tot een zinvolle invulling, wordt geen individuele voorziening voor groepsbegeleiding toegekend.

Art 15 Mantelzorg vol kunnen houden.

1. Dit resultaat richt zich niet rechtstreeks op de belanghebbende zelf, dat wil zeggen de persoon die verzorging nodig heeft en ondersteuning ontvangt bv via de Wmo, maar op de persoon die een groot deel van die verzorging op zich neemt. Het is zowel in het belang van de verzorgde als van de mantelzorgers dat de verzorgingstaken volgehouden kunnen worden. Veel mantelzorgers zijn 24 uur per dag paraat. Het hele leven staat in het teken van de verzorgde en dat is uitputtend. Om overbelasting te voorkomen zijn er ondersteuningsmogelijkheden, zoals lotgenotencontacten, cursussen, respijtzorg en extra hulp in het huishouden.

2. Ter voorkoming van overbelasting kan een individuele voorziening worden toegekend, zoals een aantal uren hulp bij het huishouden die anders in het kader van gebruikelijke zorg niet zouden worden toegekend. De uren worden toegekend aan de verzorgde en niet mantelzorgers zelf. De mantelzorger heeft een afgeleid recht op ondersteuning. Voorstelbaar is dat een mantelzorger zoveel beperkingen ondervindt dat er een zelfstandig recht ontstaat. Dat recht ontstaat dus op grond van de beperkingen en niet in eerste plaats op grond van het mantelzorgerschap.

3-4. Eerst wordt nagegaan welke mogelijkheden er zijn in het eigen netwerk en via algemene voorzieningen. Vrijwilligersorganisaties bieden bijvoorbeeld vrijwillige respijtzorg, oppas- en bezoekdiensten aan, waardoor de mantelzorger even tijd voor zichzelf heeft. Als daarmee het gewenste resultaat kan worden bereikt dan wordt geen individuele voorziening toegekend.

Hoofdstuk 5 Verstrekkingen in natura

als persoonsgebonden budget, als financiële tegemoetkoming, eigen bijdragen en eigen aandeel.

Art 16 Mogelijke verstrekkingwijzen

In dit artikel komt de keuzevrijheid tussen zorg in natura en het persoonsgebonden budget aan de orde. Voor enkele individuele voorzieningen zoals bv een sportrolstoel of het gebruik van de eigen auto wordt alleen een financiële tegemoetkoming beschikbaar gesteld. Een geldbedrag als tegemoetkoming in de kosten van de voorziening. Soms als een forfaitair bedrag, dwz los van de feitelijke kosten van aan te schaffen voorziening en soms een bedrag gebaseerd op de werkelijke kosten tot een bepaald maximum. De bedragen worden geregeld in het Besluit.

Art 17 Verstrekking in natura

1. Regels en voorwaarden die gelden voor een verstrekking in natura op alle in de verordening genoemde resultaten worden in de beleidsregels verder uitgewerkt. De beleidsregels geven concrete handvatten bij de beoordeling van de aanvragen, zoals beslisbomen of protocollen. Bij een gekantelde werkwijze gaat het altijd om maatwerk. De beleidsregels worden door het college vastgesteld.

2. In de beschikking wordt aangegeven welke individuele voorziening wordt toegekend en welk resultaat daarmee bereikt moet worden. In een gekantelde werkwijze gaat het altijd om maatwerk. De individuele voorziening moet dus goed gemotiveerd worden. Dat wil zeggen dat uit de motivering moet blijken dat er onderzoek is gedaan naar de passendheid van de oplossing in de individuele situatie.

3. De beschikking vermeldt of er sprake is van een eigen bijdrage.

Art 18 Persoonsgebonden budget

1. Er kunnen bezwaren zijn om iemand een persoonsgebonden budget toe te kennen, bijvoorbeeld omdat iemand verstandelijk beperkt is, schulden heeft o.id. De bezwaren worden vastgelegd in de beleidsregels. Deze regels zijn bedoeld om misbruik of verkeerd gebruik te voorkomen.

2.-3 zie toelichting bij artikel 17.

Art 19 verstrekking als financiële tegemoetkoming

1. In het Besluit wordt aangegeven voor welke voorzieningen alleen een financiële tegemoetkoming bestaat (zie toelichting bij artikel 16)

2. Zie toelichting bij artikel 17.

3. Bij een financiële tegemoetkoming wordt gesproken over een eigen aandeel in plaats van een eigen bijdrage. Defacto gaat het om hetzelfde. De eigen bijdrage of het eigen aandeel is dat deel van de kosten dat voor eigen rekening blijft.

Art 20 Eigen bijdrage, eigen aandeel, besluit

1. Voor individuele of collectieve voorzieningen gericht op de meeste in de verordening genoemde resultaten wordt een eigen bijdrage danwel eigen aandeel gevraagd. Er zijn een aantal uitzonderingen. Voor rolstoelen is op grond van de wet een eigen bijdrage verboden. Voor individuele voorzieningen die in het kader van de lichte begeleiding worden toegekend (“het kunnen uitvoeren van de dagelijks noodzakelijke activiteiten” en “een ingevulde dag hebben”) worden geen eigen bijdragen gevraagd, om te voorkomen dat zorgmijders, waar het hier dikwijls om gaat, om die reden geen hulp aanvaarden.

Voor “mantelzorg vol kunnen houden” is indirect sprake van een eigen bijdrage. Vooralsnog zal het bij de ontlasting van mantelzorg vooral gaan om extra uren hulp bij het huishouden. Die uren worden als individuele voorziening toegekend aan diegene die mantelzorg ontvangt, en daar is de eigen bijdrage al op van toepassing.

2. Voor het bepalen van de eigen bijdrage wordt de maximale ruimte die de Rijksoverheid biedt benut. Jaarlijks publiceert de Rijksoverheid in het Besluit maatschappelijke ondersteuning de maximale eigen bijdragen die er voor de verschillen inkomenscategorieën gelden voor de Wmo en de AWBZ samen. Door het landelijk besluit maatschappelijk ontwikkeling te volgen wordt deze nieuwe regel ook in de gemeente Haarlemmermeer van kracht.

3. In het Besluit worden alle zaken uit de verordening met een financieel aspect geregeld, zoals eigen bijdragen, eigen aandeel, verhuiskostenvergoedingen, financiële tegemoetkomingen en terugbetalingsregelingen.

Art 21 Besluit maatschappelijke ondersteuning

Het college is bevoegd om in het Besluit alle financiële regels en bedragen vast te leggen die in het kader van deze Verordening verder nog relevant zijn.

Hoofdstuk 6 Bepalingen

rond onderzoek, advies en besluitvorming, intrekking en terugvordering.

Art 22 Begrenzing recht op individuele voorzieningen

1. In dit artikel worden de voorwaarden die in zijn algemeenheid aan het verstrekken van een individuele voorziening worden gesteld beschreven. Onder individuele voorziening wordt ook een collectieve voorziening begrepen.

a. de voorziening moet in het algemeen langdurig nodig zijn om het resultaat te bereiken. Er is in elk geval sprake van langdurig nodig bij een onomkeerbare ziekte. Op tijdelijke basis kunnen hulpmiddelen bijvoorbeeld geleend worden bij de thuiszorg. Een huis wordt niet aangepast als dat niet voor langdurig gebruik is. Er komen echter steeds meer uitzonderingen op het criterium van langdurig noodzakelijk. Een individuele voorziening voor het thuis kunnen zorgen voor kinderen is per definitie maximaal 3 maanden en alleen bedoeld om definitieve oplossingen te treffen buiten de Wmo om. Ook begeleiding zal lang niet altijd structureel nodig zijn.

- b. bij de keuze uit verschillende gelijkwaardige compensatiemogelijkheden om een resultaat te bereiken wordt gekozen voor de goedkoopste oplossing..
- c. ook anderen dan de belanghebbende zelf kan profiteren van een individuele voorziening, zoals een woningaanbouw of een eigen rolstoelbusje. Het profijt moet op de belanghebbende gericht zijn.
- d-e. in deze onderdelen worden beschreven dat als het resultaat op een andere wijze bereikt kan worden er geen individuele voorziening wordt toegekend. Deze voorwaarden zijn in de artikelen over de verschillende resultaten ook allemaal aan de orde geweest.

2. In dit lid worden de condities beschreven waaronder geen individuele voorziening wordt toegekend.

- a. als de belanghebbende niet in Haarlemmermeer woonachtig is, dat wil zeggen de meeste nachten van het jaar in Haarlemmermeer verblijft. Het feitelijk verblijf is doorslaggevend en niet het ingeschreven staan in het bevolkingsregister.
- b. Als dezelfde voorziening al eerder is verstrekt en nog goed te gebruiken is (technische levensduur niet verstreken). Indien de voorziening verloren is gegaan buiten iemands schuld om, wordt wel vervangen.
- c. Als iemand feitelijk geen meerkosten heeft. Bijvoorbeeld als er hulp bij het huishouden wordt aangevraagd en iemand heeft al een werkster.
- d-f. onder d tot en met f worden de aspecten uit het beoordelingskader benoemd: beroep kunnen doen op huisgenoten of sociaal netwerk, gebruik kunnen maken van algemene voorzieningen of (wettelijke) voorliggende voorzieningen en algemeen gebruikelijke voorzieningen die voor de persoon in kwestie ook algemeen gebruikelijk zijn. Als op die wijze tot een oplossing kan worden gekomen, dat wordt geen individuele voorziening toegekend.

Art 23 Advisering

1. In dit artikel worden de bevoegdheden van het college geregeld om goed onderzoek te doen naar de situatie van de belanghebbende voordat een beslissing wordt genomen op een aanvraag.

- a. het college kan de belanghebbende en soms diens huisgenoten oproepen voor een gesprek
- b. voor het onderzoek kunnen deskundigen inschakelen voor het onderzoek.

2. Medische adviezen worden ingewonnen bij een organisatie die het college daarvoor aangewezen heeft.

3. Aanvragers zijn verplicht om de gegevens die nodig zijn voor de beoordeling van de aanvraag te verschaffen.

4. Bij het beschrijven van de beperkingen wordt gebruik gemaakt van het internationale begrippenkader van de World Health Organisations, het International Classification of Functions, Disabilities en Impairments.

Art 24 Wijziging situatie

Hierin wordt bepaald dat men een meldingsplicht heeft om veranderingen in de individuele situatie die van invloed zijn op de toegekende individuele voorzieningen door te geven.

Art 25 Intrekking

1. Een beschikking voor een individuele voorziening kan worden ingetrokken, als niet meer aan voorwaarden van de verordening wordt voldaan of omdat de beslissing gebaseerd is op onjuiste gegevens.
2. Een persoonsgebonden budget of een financiële tegemoetkoming moet in principe binnen een termijn van 3 maanden na uitbetaling worden besteed, zoniet dan kan het besluit worden ingetrokken en moet er terugbetaald worden.
3. Voor een persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden gelden andere regels. Intrekking van het besluit gebeurt pas als het persoonsgebonden budget niet binnen het kalenderjaar besteed wordt.

Art 26 Terugvordering.

- 1-2 In samenhang met artikel 25 kan een niet of niet geheel besteed persoonsgebonden budget of financiële tegemoetkoming worden teruggevorderd.
- 3-4: Voorzieningen die niet gebruikt worden, of ze nu in eigendom of in bruikleen zijn verstrekt, kunnen ook teruggehaald of teruggevorderd worden.

Hoofdstuk 7 Slotbepalingen

Art 27 Hardheidsclausule

Geen enkele verordening kan op alle denkbare situaties inspelen. Het college heeft dus de bevoegdheid om af te wijken van de regels, als er sprake is van onbillijkheid.

Art 28 Indexering

1. Jaarlijks kunnen de bedragen die in het Besluit genoemd worden geïndexeerd worden. Indexering is geen automatisme.
2. De eigen bijdragen en eigen aandelen worden wel jaarlijks aangepast. Daarbij wordt het landelijk Besluit maatschappelijke ontwikkeling gevolgd.
3. De eigen bijdrage voor hulp bij het huishouden is niet alleen afhankelijk van het inkomen van de belanghebbende, maar ook van de zgn. rekenprijs voor hulp bij het huishouden. De eigen bijdrage per uur bedraagt maximaal de rekenprijs. In bepaalde situaties kan de eigen bijdrage gelijk zijn aan de rekenprijs. De rekenprijs wordt ook in het Besluit vastgelegd.

Art 29 Overgangsbepaling

De aanvragen die binnenkomen voor de datum van inwerkingtreding van de nieuwe verordening, worden nog op basis van de oude verordening afgehandeld. De feitelijke behandeling van de aanvraag kan na het tijdstip van de vaststelling van de verordening liggen.

Art 30 Inwerkingtreding en citeertitel